

РАСТУ ПРОИЗВОДЊА И ИЗВОЗ, АЛИ ЕКОНОМИСТИ ПОЗИВАЈУ НА ОПРЕЗ

Почео опоравак привреде, прерано је за славље

Привредна кретања у Србији почетком године показују назнаке опоравка, али је прерано за изношење сувише оптимистичких процена о томе како ће се економија кретати током целе године, оценили су јуче стручњаци окупљени око часописа „Макроекономске анализе и трендова“. Уредник МАТ-а Владимир Вучковић рекао је на конференцији за новинаре да „постоји превелики оптимизам званичника у погледу података у јавним финансијама почетком године и у тумачењу резултата индустријске производње и привреде“.

– Постоје позитивне назнаке, али је опасно ширити оптимизам да је почело решавање фундаменталних и суштинских проблема државе, што би онда могло да нас наведе на траг да нам нису потребни ММФ, па и ЕУ, а то једноставно није тачно – написао је он.

Вучковић је naveо да је међуодишињи раст индустријске производње у фебруару био 13,1 посто, а у прерађивачкој индустрији 17 одсто, међутим, тако високи резултати нису мера стварног раста производње јер је у истом месецу прошле године због мраза производња била инцидентно ниска.

– Десезонирани пораст индустријске производње у фебруару био је 2,5 посто у односу на јануар, а охрабрује што раст није концентрисан само на поједине гране – рекао је он, и дошао да би за прецизнију оцену кретања требало сачекати и резултате за март, али су први знаци опоравка ту. – У фебруа-

ру је забележена и висока стопа раста извоза – 42 посто међугодишње у фебруару, и 31 посто у прва два месеца ове године, али је и ту присутан ути-

цај ниске базе из истог периода прошле године.

Вучковић је оценио да је 20 посто објективна процена раста извоза у овој години.

Банкарски сектор стабилан

Банкарски сектор у Србији је стабилан и високо ликвидан, и поред пропasti поједињих банака у протеклом периоду. Висока ликвидност банака и низак девизни ризик последица су, између осталог, врло видиљивог оклеваша банака да дају нове кредите, што је природна реакција на високе кредитне ризике у реланом сектору и сектору некретнине, рекао је сарадник Економског института Бошко Живковић, на представљању новог броја МАТ-а.

Према његовим речима, слична ситуација је и у другим земљама региона, осим у Турској, где је реални сектор у снажној експанзији. Живковић је напоменуо да један од великих проблема у банкарском сектору остају ненаплативи кредити, и да је могуће да ће њихово учешће и даље рasti, ако не буде значајних побољшања у привреди. Он је нагласио и да банкарски сектор у Србији није предимензиониран у односу на економски потенцијал земље и њен бруто домаћи производ (БДП), као што је то случај на Кипру, где је недавна криза открила проблем „хипертрофије“ банкарског сектора те земље, који је седам до осам пута већи од њеног БДП-а.

– Увоз је у благом паду, а стопа покрivenosti увоза извозом повећана је са 45 одсто, из времена највеће кризе, на око 65 одсто, што је добар резултат – напомену је он.

Сарадник Економског института Стојан Стаменковић такође сматра да у погледу привредног раста и индустријске производње у фебруару има заокрета тренда, али да није добро давати евфоричне изјаве. Он се осврнуо и на државне субвенције крагујевачком „Фијату“, нагласивши да „ако је то субвенција за куповину аутомобила, онда се озбиљно нарушава механизам тржишта, а уколико је то субвенција за отварање радних места, проблем је још сложенији“.

– „Фијат“ у Србији је компанија с мешовитим капиталом, у којем држава учествује с 30 одсто, и преко субвенција је у више наврата повећавала капитал компаније, али истовремено није повећано њено учешће у капиталу – naveо је Стаменковић, и додао да је субвенционисање отварања радних места проблематично у условима консолидације јавних финансија и раста задуживања.

Он је истакао и да прилив капитала остаје трајни изазов за Србију у овој години и у наредне две, те да ће, ако прилив инвестиција у том периоду буде 1,7 до 1,8 милијарди евра годишње, земљи недостајати четири до пет милијарди евра за „затварање“ платног биланса, што би ишло на терет смањивања девизних резерви.

Е. Дн.